

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

18. ÚNORA 2024

Z obsahu:

Křesťan musí být otevřený

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci

13. prosince 2023,
Řím, aula Pavla VI.

- strana 2 -

Blahoslavený Stefan Vincent Frelichowski

Libor Rösner

- strana 4 -

Věřoučná nota:

Změna svátostné formule
a matérie zneplatňuje
udílenou svátost

- strana 5 -

Církev je hierarchické království Boží

Silvestr M. Braito OP

- strana 6 -

Zázraky Matky

Boží z Laus

Maria Zboralska

- strana 8 -

Tříkrálová sbírka hlásí
dosud nejvyšší výnos

- strana 11 -

Heřman Josef (19)

Wilhelm Hünermann

- strana 12 -

Giovanni Lorenzo Bernini (1598-1680): Petrův stolec, relikviář v apsidě baziliky svatého Petra

Křesťan musí být otevřený

Katecheze papeže Františka při generální audienci
13. prosince 2023, Řím, aula Pavla VI.

Mk 7,31-35

Drazí bratři a sestry, dnes uzavíráme cyklus věnovaný apoštolské horlivosti, v němž jsme se nechali inspirovat Božím slovem, aby nám pomohlo pěstovat nadšení pro hlásání evangelia, které se týká každého křesťana. Vzpomeňme na to, že při křtu říká celebrant a dotýká se uší a rtů křtěných:

„Kéž Pán Ježíš, který dal hluchým slyšet a němým mluvit, dá, abyste mohli slyšet jeho slovo a vyznávat svou víru.“

A slyšeli jsme o Ježíšově zázraku, jak evangelista Marek rozsáhle popisuje, kde se to stalo: „U Galilejského jezera...“ (srov. Mk 7,31) Co mají tato území společného? To, že je obývali převážně pohané. Nebyla to území obývaná Židy, ale převážně pohany. Učedníci vyšli s Ježíšem, který je

schopen otevřít uši a ústa, tedy fenomén hluchoty a němoty, který je v Bibli také metaforický a označuje uzavřenost vůči Božím voláním. Existuje fyzická hluchota, ale v Bibli je hluchý ten, kdo je hluchý k Božímu slovu, němý, kdo Boží slovo nesděljuje.

Další znamení je také příznačné: evangelium podává zprávu o Ježíšově rozhodném slově v aramejštině „effatá“, které znamená „otevři se“, otevřete se, uši, jazyk, a je výzvou adresovanou ani ne tak hluchoněmému, který ji nemohl slyšet, ale právě učedníkům té doby a všech dob. I my, kteří jsme ve křtu přijali působení

Pokračování na str. 13

Vstoupili jsme do doby postní. Obsah tohoto čísla Světla tomu však na první pohled neodpovídá – o postu, postních praktických, Kristově utrpení si nepřečteme nic. A přesto máme před sebou řadu textů k rozjímání, které se hodí i do postního období. Zkusme odhalit aspoň něco málo.

„Duch vyvedl Ježíše na poušť.“ Tak čteme v evangeliu první postní neděle. Nešlo o nějaký adrenalinový zážitek z pobytu na poušti. Ježíš byl vyveden na poušť ze zcela jiného, nadpřirozeného důvodu – aby se připravil na vyplnění svého vykupitelského poslání podle vůle Otcovy. Proč na poušť? Je to místo klidu, umožňující soustředit se jen na sebe a na Pána. Ježíš byl tedy sám, nikým nerušen v rozhovoru se svým Otcem. Prostředí pouště bylo tak vhodné pro naprosté odevzdání se Otcovi, úplné ztotožnění se s jeho svatou vůlí. Nezastupitelnou roli zde měla také vyprahlost – nejen tělesná, ale i duševní. Dovedeme si to aspoň trochu představit? A do takového rozpoložení vstupuje odvěký nepřítel člověka – satan. Použil veškerou svoji lstivost, aby dosáhl jediného: znemožnit Ježíši už v zárodku hlásání Božího království a vykonání vykupitelského díla spásy. Když se přes Ježíšovo odsouzení, utrpení a kříž dostaneme až k jeho zmrtvýchvstání, musíme vždy znovu konstatovat, že Bůh je Vítěz a satan nemá nad ním žádnou moc. Tak v prostředí, kde by to zřejmě nikdo neočekával, došlo k jedné z nejvýznamnějších událostí

Editorial

v dějinách spásy – vítězství Pána nad satanovými pokušeními...

Postní doba nás vybízí k obrácení. Toho lze dosáhnout buď mimořádným zášahem, darem Božím, anebo úzkou spoluprací s Boží milostí v tichosti vlastního nitra. Sám Pán Ježíš nám v tom dává příklad, když se často odebíral na opuštěná místa, aby v modlitbě a rozjímání rozmouval se svým Otcem a posiloval svoji vůli, aby byla plně sjednocená s vůlí Otcovou. Vyjděme proto za ním na poušť a v tichosti svého srdce mu dělejme společníka. (str. 3) Jistě mnohé pochopíme, ledasčemu se přiučíme, a snad i posílíme schopnost poznat, jak satan pokouší člověka, aby ho svedl z cesty k Bohu.

I po návratu z pouště nás čeká těžký boj o čistotu vlastního srdce – to nám umožní vidět Boha (srov. Mt 5,8) a být s jeho vůlí plně sjednoceni i ve chvílích těžkých pozemských zkoušek a v okamžicích, kdy máme vydat Pánu svědectví. S tímto bojem musíme počítat, satan nás bude pokoušet po celý náš život. Důležité je, abychom upřímně toužili přetvořit své srdce podle Srdce Božího, jak to vidíme v životě bl. Stefana Vincenta Frelichowského (str. 4-5), či jak to čteme v četbě na pokračování o sv. Heřmanu Josefovi (str. 12-13).

Posledním střípkem do mozaiky našich úvah je zamýšlení o pozemském pu-

tování do nebeského Božího království. To se děje skrze Ježíšem založenou církev, která stojí na Skále – Petrovi a jejímiž pilíři jsou apoštolové a jejich nástupci. Zdá se, že je třeba v dnešní době znovu oživit, co je pravým smyslem a posláním katolické církve a jak zodpovědný úkol mají papež, biskupové a kněží, když mají bezpečně vést svěřené stáde do domu Otcova. Svátek Stolce sv. Petra (22. února) je výzvou, abychom se znovu zamysleli nejen nad tím, co je podstatou hierarchické katolické církve (str. 6-8), ale i nad tím, jakou úlohu máme v ní sehrát my ve sjednocení s Boží vůlí. Nemůžeme brát na lehkou váhu slova o krizi identity, která dnes a denně zaznívají v míře přehojné. Vždyť jako Boží děti víme, že tato krize má svůj jednoduchý, leč fatální původ – v odloučenosti od Boha. Tudíž ten, kdo ví, proč je katolickým křesťanem, co to znamená pro život na tomto světě, jakým darem je katolická církev a kdo je jejím Zakladatelem, by si měl být jistý svou identitou natolik, že nezakolísá, i kdyby se přes něho převalilo tsunami společenské atmosféry zpochybňující veškeré jistoty pocházející od Trojjediného Boha. A pokud má někdo dojem, že se základy katolické církve hroutí, pak by měl úpěnlivě v postu a modlitbě prosit Pána, aby se smiloval a opět napravil to, co člověk pokazil. Nezapomeňme pak, že Ježíš řekl: „Já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa.“ (Mt 28,20)

Daniel Dehner

Když nastal čas a Ježíš odešel z domova, aby zahájil své poslání, představil ho u Jordánu prorok Jan i sám Otec, ale Beránek Boží a Mesiáš nevyužívá této příležitosti ke svému veřejnému vystoupení. I kdyby ho to jakkoliv lákalo, aby ihned začal hlásat radostnou zvěst a konat divy a zázraky, pokračuje pokorně v důsledné přípravě. Dává se *vést Duchem* nikoliv k zástupům, jak bys mohl předpokládat, nýbrž *na poušť*. Dáváš vždy pozor na to, kam tě Duch chce zavést? Poslechni ho, i když tě vede zcela jinam, než kam tě to táhne podle tvých představ a tužeb.

Duch odvádí Ježíše do hluboké samoty a dokonalé odloučenosti. Využij této neobvyklé příležitosti, jdi za ním a sleduj ho v tichosti a zpovzdálí tak, abys ho nerušil v jeho usebranosti. Ačkoliv tu pobude delší dobu, nic si s sebou neneše, všechno opustil, lidskou společnost i všechno lidské pohodlí, odloučil se ode všech dosavadních starostí i radostí, zanechal za sebou všechny záliby a obyčej. Budeš svědkem toho, že právě v takové dokonalé samotě a odloučenosti uprostřed nehostinných skal může nejlépe stanout tváří v tvář svému nebeskému Otci. Jeho neodkladná touha spojit se s Otcem odsouvá stranou všechny jeho tělesné nároky a potřeby. Zahájil své přísné čtyřicetidenní exercicie. Důkladnost této jeho přípravy je úměrná velikosti a náročnosti úkolu, který má před sebou.

Pouč se z tohoto příkladu, že opravdové poznání a pravou sílu pro účinnou aktivní činnost můžeš načerpat jedině v důvěrném osobním setkání s Bohem v opravdové samotě. Je třeba, aby sis vyhledal prostředí, kde budeš moci nerušeně rozmlouvat ty s Bohem a Bůh s tebou. To je ona posvátná samota duchovní pouště, na kterou tě chce zavést Duch Svátý. Odevzdej se mu zcela a nehledej žádné výmluvy. Svě duši a svému nitru musíš přece věnovat stejnou pozornost a péči, s jakou myslíš na svoje tělo. Pravým pokrmem duše je sám Bůh v důvěrné a soustředěné rozmluvě s ním. Při tomto osobním setkání s Bohem se také nejlépe setkáš sám se sebou. V důvěrném sblížení s Bohem lépe poznáváš jeho vůli i sám sebe, aby ses pak mohl Bohu zcela odevzdat.

Avšak i do této odlehle samoty, posvěcené přítomností, modlitbou a odříkáním

Čas přípravy

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Naplnil se čas, číňte pokání.

Ježíše Krista, si našel cestu Satan. Není na světě místa, kam by se svůdný Zrádce nepokusil proniknout. Nesmí tě udivovat, že tě všude obtěžuje, když obchází a hledá, co by pohltit, a nenechá na pokoji ani Božího Syna.

Proč vnikl až sem a právě v tuto dobu? Ví velice dobře, že právě zde mu může jít o všechno. Hluboký prožitek důvěrného společenství s Bohem velmi ohrožuje jeho pozice. Chce si proto pospíšit, aby nezůstal pozadu a také nabídl svůdné potěšení své přítomnosti. Všechno to, co jsi opustil, když jsi odešel na poušť, přináší s sebou a představuje v tom nejatraktivnějším světle. Umí se vloučit a zachytit drápkem i té nejsvětější představy. Jde mu o to, aby ses ohlédl zpět, abys aspoň na chvilíčku odvrátil svůj pohled od Boha a jeho darů a začal je srovnávat s tím, co ti nabízí on v tak přitažlivé podobě. Provokuje tvou představivost, probouzí vzpomínky, představy a dojmy a využívá přítom s velkou dovedností všeho toho, čemu jsi v minulosti dovolil vstoupit do svého srdce. Využívá tak spojení, kteří se skrývají v tvém podvědomí z doby, kdy jsi nebyl náležitě bdělý a nestřežil dostatečně své smysly. Svou nekázní, lehkomyšlností a neuváženou zvědavostí si sám připravuješ podmínky pro budoucí pokušení.

Nejhůř by se ti vedlo, kdybys propadl dojmům, že jsi se svědkem zůstal sám. Neztrácej proto ze zřetele Pánovu přítomnost. I když Bůh dopouští, aby tě navštívil pokušitel, nikdy tě nenechává s ďáblem samotného. Ten, který je zde sám vystaven tíži ďábelových svodů, nedovolí, abys byl zkoušen nad své síly. Zaručuje ti svým slovem, že ti *postačí jeho milosti*⁽¹⁾. Jestliže se nedáš oslnit mámvivými představami, můžeš vedle sebe vždy vidět i společnost Božího anděla. Tento tvůj nejlepší ochránce je s tebou i uprostřed *divoké zvěře*. Je dokonce výmluvnější a přitažlivější než jeho protivník. Všechno záleží na tom, abys mu věnoval dostatečnou pozor-

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 9,8–15

Toto řekl Bůh Noemovi i jeho synům: „Uzavírám smlouvu s vámi i s vašimi potomky a se všemi živými tvory u vás: s ptáky, s veškerou krotkou i divokou zvěří země, se vším, co vyšlo z archy, se všemi živočichy země. Uzavírám s vámi smlouvu: Nic, co má tělo, nebude už zahubeno vodou potopy, už nepřijde potopa, aby zpusťovala zemi.“ Bůh dodal: „Toto je znamení smlouvy, které zřizují mezi sebou a vámi i mezi každým tvorem u vás na budoucí pokolení: Kladu do mraků svou duhu a ta bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. Když nakupím nad zemí mraky a v mracích se objeví duha, vzpomenu si na svou smlouvu, která je mezi mnou a vámi a mezi každým živým tvorem, který má tělo. Voda už nevzroste k potopě, aby zahubila každé tělo.“

2. čtení – 1 Petr 3,18–22

Milovaní! Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla, ale podle ducha dostal nový život. V tom duchu šel a přinesl

Dokončení na str. 12

nost. Jen na tvém rozhodnutí záleží, kdo z těch dvou bude mít nakonec úspěch.

Pokloň se svému Pánu spolu s anděly a poděkuj mu za jeho názornou lekci, jak důležité je umrtvování a odříkání, pokud to není samoučelná askeze. Právě a upřímné pokání dobrovolně přijatým nepohodlím prohlubuje lásku a je nejbezpečnější cestou k pravé svobodě ducha. *Naplnil se čas, věř evangelium, že je třeba činit pokání.* Tato výzva platí celému světu i každému jednotlivci. Nastup tuto cestu podle Ježíšova příkladu a využij pod vedením Ducha Božího velký dar 40 dnů přípravy na velikonoční slavnost.

Ukaž mi své cesty, Pane, ved' mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi můj Bůh a Spasitel.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 2 Kor 12,9; ⁽²⁾ Ž 25,4–5.

Blahoslavený Stefan Vincent Frelichowski

Ludvík a Marta Frelichowští se jako správní katoličtí rodiče snažili vést své potomky k Bohu a k životu, jehož vyústěním bylo nebeské království. Přinejmenším ve Vincentově případě se jim to podařilo. Církev ho totiž uctívá jako blahoslaveného.

Vincent (Wincenty), jehož druhé křestní jméno bylo Stefan, vyrůstal v rodné Chlumži (Chełmża) v rodině, která žila láskou k Bohu a vlasti. Když se 22. ledna 1913 narodil, Polsko jako stát neexistovalo, ježto bylo rozděleno mezi tři evropské mocnosti. Konec první světové války však výrazně zamíchal kartami a přetvořil mapu Evropy. Mimo jiné se na ni vrátil samostatný polský stát a rodina Frelichowských mohla dávat svému patriotismu volný průchod.

Stejně tak své katolické víře, jejíž základy vstřebávala šestice dětí v domácnosti prodchnuté vzájemnou láskou a respektem jednoho ke druhému, v domácnosti díky otcově pekárně a cukrárně vonící čerstvým pečivem a cukrovím. V roce 1927 vstoupil Wicek, jak mu všichni říkali, k harcerům, což je jakási polská obdoba našich skautů. Pro ideu harcerství se nadchl, ve svém deníku si zapsal tento poznatek: „Jsem přesvědčen, že stát, jehož všichni obyvatelé by byli harceri, by byl nejsilnějším státem vůbec. Harcerství – a zvláště to polské – má takové prostředky, že kdo jím projde, stane se člověkem, jakého tak moc potřebujeme.“

Na gymnáziu se stal Wicek vedoucím Mariánské družiny a pomalu šel k zásadnímu životnímu rozhodnutí, zda nosit na krku kravatu, nebo kolárek. Zvítězila druhá varianta, vnímal, že má opravdu povolání ke kněžství. „Vím, že je to ta nejlepší cesta,“ poznamenal si. „Věřím, že mi Ježíš pomůže, poněvadž to pro něj se takto obětuji. Vím, že nejsem hoden, každopádně však chci být knězem podle Srdce Božího. Jen a pouze takovým, žádným jiným.“ Jáhenskou službu neabsolvoval ve farnosti jako ostatní, neboť si ho za svého sekretáře vybral chlumžský biskup Stanisław Okoniewski. Kněžské svěcení pak přijal 14. března 1937 a rozdával primiční obrázky s mottem: „Skrze kříž a trudný život – s Kristem – ke slávě zmrtvýchvstání.“

Poté nastoupil do farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Toruni a začal naplňovat své předsevzetí být knězem „podle Srdce Božího“. S láskou získanou v rodném

domě pečoval P. Vincent o věřící lid, obzvláště se věnoval nemocným a dětem. Neopouštěl samozřejmě ani své harcerky. Svůj apoštolát mohl na svobodě realizovat pouze dva a půl roku. Po porážce Polska nacistickým Německem a bolševickým Sovětským svazem nastaly Polákům krušné časy. Němci se prakticky hned poté, co se na dobytém území usadili, začali vypořádávat se skutečnou i potenciální opozicí a zejména s intelektuály a s kněžími. Toruň obsadili 7. září 1939 a už 11. září si přišli pro P. Frelichowského. Zatkli také jiné kněze. Na druhý den je sice propustili, ale P. Vincent si poseďel za mřížemi o den déle. Na svobodě ovšem nepobyl dlouho, 17. října putoval do žaláře znovu.

V očích okupantů byl podezřelý kvůli své angažovanosti v harcerském hnutí, jehož dvěma pilíři byly víra a patriotismus. Dočasným působištěm P. Vincenta se stal Fort VII, což bylo vězení vytvořené ze součásti někdejšího toruňského opevnění. Slovo „působiště“ není použito nahodile – na každém svém vězeňském místě si rodák z Chlumže počínal podle slov spoluvězňů tak, jako by šlo o farnost, do níž ho poslal jeho biskup. Věnoval se zde mládeži, která v těchto trudných okamžicích potřebovala duchovní pomoc více než kdy jindy. Samozřejmě nejen jí, byl

Blahoslavený Stefan V. Frelichowski

zde pro všechny, z těch ostatních pak nejvíce pro ty nejzoufalejší a nejzlomenější. Vedl s nimi duchovní rozhovory, zpovídal je, modlil se s nimi i za ně. Organizoval dokonce zpovědi i pro ty, kteří byli transportováni jinam. Nebylo to samozřejmě, za přistižení při kněžských úkonech hrozily přísné tresty, které ještě zhoršily život dotyčného kněze v už tak úděsných podmínkách lágru.

„Nikdy nezapomenu na Zelený čtvrtek roku 1940, kdy jsme se mohli díky jeho úsilí a starostlivosti doslova jako v katakombách zúčastnit první mše svaté od našeho zatčení,“ vzpomínal pozdější chlumžský biskup Bernard Czaplínski. „Bylo to tehdy něco neskutečného: Nad koncentračním táborem viselo tehdy až strašidelné noční ticho. A do toho my, už spíše ne-lidé. Kaple-barák s několika houněmi v oknech, aby nebylo vidět světlo z hořících svíček, které se též podařilo sehnat. Namísto zlacených ornátů otrhané a zavšivené hadry, namísto kalicha obyčejná sklenice... Nevím, zda jsme někdy v budoucnu přijímali Krista do svých duší s větší láskou a odevzdaností než v onen Zelený čtvrtek. Wicka jsme za to zahrnovali veškerou naší láskou, neboť jsme už půl roku nemohli být na mši svaté.“

„Knězem podle Srdce Božího“ nepřestával P. Vincent být v žádném z táborů, jimiž prošel, ať už se jednalo o Zivilgefängenenlager Neufahrwasser, Stutthof, Grenzdorf, Sachsenhausen či Dachau. Do posledně jmenovaného byl spolu s ostatními kněžími převezen v půlce prosince roku 1940. Započal v něm nejheroičtější etapu svého krátkého života.

V Dachau prožil čtyři roky, než v něm začal na přelomu let 1944/1945 řádit tyfus. Ti, kdo byli touto nemocí nakaženi, obývali zvláštní blok. Někdo se však o ně musel starat a P. Frelichowski patřil do skupiny zhruba tří desítek duchovních, kteří se této služby ujali. Ošetřoval nemocné, zpovídal, pomáhal jim s přechodem na věčnost, nosil jim tajně Eucharistii. Všichni tito kněží se tyfem sami nakazili a někteří z nich mu také podlehl. Jedním z nich byl 23. února 1945 také

P. Vincent Frelichowski. Den po bl. Richardu Henkesovi. Těsně před smrtí k sobě zavolal P. Felixe Windorpského a prosil ho, aby neustal v pomoci nemocným a potřebným.

Výjimečnost tohoto mladého kněze ocenilo i německé velení tábora v Dachau, které poprvé za dobu jeho existence povolilo společnou veřejnou modlitbu nad rakví zesnulého, vystlanou bílým prostěradlem a ozdobenou květinami. Než bylo jeho tělo spaleno v táborovém krematoriu, odejmul jeden ze spoluvězňů – medik Stanisław Bieńka – P. Vincentovi několik článků z prstů, aby je uchoval coby relikvie, jelikož panovalo všeobecné přesvědčení o jeho svatosti. Jednu část ukryl ve Vincentově posmrtné masce, druhou v kousku vápna, které vložil do kovového pouzdra. Přetrvaly takto poslední měsíce války a po ní je obdrželi Vincentovi nejbližší příbuzní.

Věřící je mohou uctivat díky tomu, že P. Vincenta Frelichowského papež Jan Pavel II. dne 7. června 1999 prohlásil za blahoslaveného. Dne 22. února 2003 byl bl. Vincent prohlášen za patrona polských harcerů.

Kněží mohli z Dachau od jisté doby psát domů, zachovalo se proto několik dopisů, které P. Vincent napsal, např. tento otcí: „Milovaný tatínku, už jen jeden měsíc nás dělí od Tvého svátku, ale já bych nepřenesl přes srdce, kdyby Ti v takový den, pro nás všechny tak drahý, ode mne nepřišlo přání. Ne vždy dokážeme dát najevo své nehlubší city. Snad i proto máme takovou radost z oněch chvil, které nám k tomu skýtají příležitost. Jak moc bych Ti, tatínku, chtěl popřát osobně, srdečně Tě obejmout a uctivě a odevzdaně políbit Tvé drahé ruce. Čím déle je člověk na světě, tím více si cení hodnot, které dostal do vínku skrze výchovu a prožitky svého otce. Vám, drazí rodiče, vděčím za hodně, hodně moc. A je pro mne nejen povinností, nýbrž i velkou radostí vyznat Ti, můj milovaný tatínku, svou vděčnost a lásku. Budu mít někdy možnost prokázat Ti je svými činy? Drž se, tatínku. Když Ti dobrý Bůh nadále dává sílu a zahrnuje Tě milostí, kterými jsi oběma bohatě obdařen. A svůj svátek prožij co nejšťastněji, obklopen těmi, kteří Tě tolik milují, a také další dny proživej ve velké důvěře v Boží Prozřetelnost, která Vás tak zázračně vede v tyto bouřlivé dny.“

VĚROUČNÁ NÓTA: ZMĚNA SVÁTOSTNÉ FORMULE A MATÉRIE ZNEPLATŇUJE UDÍLENOU SVÁTOST

Nóta Dikasteria pro nauku víry zveřejněná 3. února 2024 nese název *Gestis verbisque*. Jde o text projednaný a schválený členy dikasteria, kardinály a biskupy, na nedávném plenárním shromáždění dikasteria a následně schválený papežem Františkem. Nóta opětovně potvrzuje, že formule a materiální prvky stanovené v základním obřadu svátosti nelze libovolně měnit ve jménu kreativity, neboť tím se vlastně zneplatňuje svátost sama.

Prezentace kardinála Fernández

Prefekt dikasteria, kardinál Victor Fernández, při prezentaci dokumentu vysvětluje jeho genezi, a sice množící se situace, kdy byla zjištěna neplatnost vysluhovaných svátostí. Provedené úpravy pak vedly k nutnosti vypátrat dotyčné osoby, aby se obřad křtu nebo bířmování opakovat, a značný počet věřících právem vyjádřil své rozhořčení. Jako příklad byly uvedeny úpravy křestní formule, např. „Křtím tě ve jméno Stvořitele...“ a „Ve jméno tvého otce a matky... tě křtíme“. Jedná se o okolnosti, které se týkaly i některých kněží, kteří poté, co byli pokřtěni formulí tohoto typu, bolestně zjistili neplatnost svého svěcení a do té doby slavených svátostí. Kardinál vysvětlil, že zatímco v jiných oblastech pastoračního působení církve je dostatek prostoru pro kreativitu, v oblasti slavení svátostí se to mění spíše v „manipulativní zvlášť“.

Přednost Božího jednání

Úzce propojenými událostmi a slovy, píše se ve věroučné notě, Bůh zjevuje a uskutečňuje svůj plán spásy pro každého muže a ženu. Bohužel je třeba poznamenat, že liturgické slavení, zejména svátostí, není vždy prováděno v plné věrnosti církvi předepsaným obřadům. Církve má povinnost zajistit prioritu Božího působení a chránit jednotu Kristova těla v těch úkonech, které nemají obdoby, protože jsou posvátné par excellence s účinností zaručenou kněžským působením Krista. Církve si je také vědoma, že spravovat Boží milost neznamená přivlastňovat si

ji, ale stát se nástrojem Ducha při předávání daru Kristova velikonočního tajemství. Zejména ví, že její *potestas* ve vztahu ke svátostem končí u jejich podstaty a že ve svátostných gestech musí zachovávat spásná gesta, která jí svěřil Ježíš.

Matérie a forma

Nóta pak vysvětluje, že matérie svátosti spočívá v lidském konání, skrze které jedná Kristus. Někdy je v ní hmotný prvek (voda, chléb, víno, olej), jindy zvlášť výmluvné gesto (znamení kříže, vkládání rukou, ponoření, vylití, souhlas, pomazání). Co se týče formy svátosti, tvoří ji slovo, které propůjčuje hmotě transcendentní význam, proměňuje běžný význam hmotného prvku a čistě lidský význam vykonávaného úkonu. Toto slovo vždy v různé míře čerpá inspiraci z Písma svatého, je zakouřeno v živé církevní tradici a bylo autoritativně definováno učitelským úřadem církve. Proto matérie a forma nikdy nezávisely a ani nemohou záviset na vůli jednotlivce nebo jednotlivého společenství.

Změny nejsou možné

Dokument opakuje, že u všech svátostí se v každém případě vždy vyžadovalo dodržování matérie a formy pro platnost slavení s vědomím, že svévolné změny jednoho a/nebo druhého – jejichž závažnost a zneplatňující síla musí být čas od času zjišťována – ohrožují účinné udělování svátostné milosti ke zjevné škodě věřících. To, co čteme ve schválených liturgických knihách, musí být věrně dodržováno, aniž by se něco přidávalo, ubíralo nebo měnilo.

Umění liturgického slavení

Liturgie umožňuje rozmanitost, která chrání církve před strnulou uniformitou, jak čteme v koncilní konstituci *Sacrosanctum Concilium*. Tato rozmanitost a tvořivost, které podporují větší srozumitelnost obřadu a aktivní účast věřících, se však nemůže týkat toho, co je při slavení svátostí podstatné.

Zdroj: Vatican News
(Redakčně upraveno)

Církev je hierarchické království Boží

Úryvek z knihy *Církev*

CÍRKEV HIERARCHICKÁ

Ježíš hlásal království Boží. To slovo vnukalo apoštolům, vychovaným časnými sny vrstevníků i jejich otců, představu prvních míst, kterými bude rozdělena a svěřena moc v novém království. Há dali se o ně, a matka Zebedeových synů, vedená odvčným mateřským citem, přimlouvá se, aby jejím dětem bylo zaručeno vytoužené lepší, první místo v mesiášském království.

Kristus jim odpovídá: *Kdo z vás je největší, buď služebníkem vaším. (Mt 20,26) Chce-li kdo být první, buď ze všech poslední a služebníkem všech. (Mk 9,35)* Mnozí samorostlí vykladači Pisma i náboženští reformátoři stavějí na těchto slovech rozhodnutí Kristovo osvobodit své království od složitého, na časná práva náročného kněžstva starozákonního. Protestanté až na episkopalisty zavrhují myšlenku hierarchického zřízení Církve. Ale tím samým by bylo řečeno, že Kristus nechtěl vůbec založit viditelnou Církev jako společnost! Nepředstavíš si společnost bez autority a organizace. Nedal-li Kristus své Církvi zřízení, nedal-li jí vedení, nedal jí ani vnější podobu! Proto tak musí postupovat důkaz založení hierarchické Církve Kristem. Určil jí svatý cíl. K jeho dosažení dal svaté prostředky. Proto také svaté vedení lidí k tomuto cíli posvěcujícími prostředky. Teokracie židovská pořádala celý život židovského národa. Pořádala jeho časný a politický život. Posléze se proměnila z teokracie v klerokracii. Kristus nás chtěl osvobodit i po této stránce. Jeho království není z tohoto světa. Má duchovní obsah, duchovní cíl. Duchovní jsou i prostředky k tomuto cíli. Tak i zřízení jeho království je duchovní. Je-li cílem jeho království naše duchovní Boží synovství, je i smyslem jeho zřízení a vlády duchovní otcovství v tomto království. Proto se dobře shodují slova Kristova, zavrhuující horečné vyhledávání světsky chápaných čestných a prvních míst, se slovy ustanovujícími svaté zřízení v Církvi. Má být službou tím oddanější, čím bohatší na milosti.

Ježíš Kristus si vyvolil ze svých učedníků „Dvanáct“, kteří tvoří zvláštní skupinu. Kristus sám je nazývá apoštoly. Někdy je označena tato zvláštní skupina jenom slovem „Dvanáct“. Viz Mt 26,14; Mk 11,11; Jan 20,24. Evangelisté o nich mluví jako o uzavřené skupině. I nejstarší církevní literatura od Didaché přes apokryfy mluví v tomto smyslu.

Kristus vychovává tento sbor zvláštním způsobem. Poučuje je soustavně o vlastním úkolu svého mesiášského poslání. Odhaluje jim dříve než ostatním potřebu našeho vykoupení svou poslušností až k smrti; připravuje je na svou vykupitelskou smrt. Hluběji je zasvěcuje do svých tajemství. Vykládá jim duchovní, nadpřirozený smysl svých podobenství o království Božím. Vychovává je k pohotové, ochotné službě, protože se mají stát jeho nástupci. Povznášejí jejich ducha k chápání ideálu chudoby a čistoty, aby byli svobodni pro přijetí království Božího. Poskytuje jim poučení o povinnosti sloužící lásky představených v království Božím. Otvírá jim výhledy do budoucnosti království Božího. Připravuje je na pronásledování a útisky, kterých se jim dostane za to, že půjdou za ním a budou sloužit jeho království. Před nimi se modlí, před nimi přemáhá silou svého slova Starý zákon ve zpuchřelých výmyslech farizejských. Jsou svědky velkých divů. Vidí jeho činy i modlitby, zázraky a obětavou lásku.

A po této výchově je posílá. Sám je nazval „poslanými“. Šestkrát se toto slovo objevuje v evangeliích a pětadvacetkrát ve Skutcích apoštolských. Svatý Marek uvádí jako důvod jejich jmenování, aby ho následovali a aby byli poslání kázat. Mají rozšířit Kristovo poselství. Proto jim odevzdává svou moc. *Kdo vás přijímá, mne přijímá. (Mt 10,40)* Jejich poslání je v plánu Božím ztotožněno s posláním Kristovým. (Jan 17,18; 20,21) *Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.*

JEŽÍŠ URČIL TOTO POSLÁNÍ JAKO ŘÍZENÍ SVĚHO KRÁLOVSTVÍ

V druhém období své činnosti v Galileji řekl Ježíš svým učedníkům: *Cokoliv svázete na zemi, bude svázáno i na ne-*

bi. (Mt 18,18) Kristus spojuje tato slova s povinností poslechnout Církev. Protože přikazuje poslouchat Církev, prohlašuje zároveň, že oni mají tuto svazovací a rozvazovací, takto závaznou moc Církve. Že jenom sv. Matouš má tento Kristův výrok? I mnoho jiných výroků má sv. Matouš, jako např. Mt 10,23: *„Když vás budou pronásledovati v městě tomto, utečte do jiného!“* Dobře poznamenává k tomu Goebel,⁽¹⁾ že sám anticko-židovský obraz svazování a rozvazování ukazuje na nejstarší původ a znamená autoritativní lidské zasahování do oblasti nadzemské. Kdyby pak to byl text nehodnověrný a vsunutý, nezůstal by tento výrok tak skromně zastrčený a nenápadný; vždyť by šlo o výrok velmi záměrný! Spasitel tu užil známého rabinského obrazu, ale dal mu nový obsah. Ostře odsuzoval malicherné a svévolné rabinské zasahování do náboženského života. To potvrzuje obdobné místo Mt 16,18, kde je taková svazovací a rozvazovací moc svěřena Petrovi. Přislíbení Petrovi učiněné je doprovázeno obrazy skály, klíčnictví, které ještě zřetelněji vyjadřují autoritativní moc a řízení svěřované Kristem Petrovi nad celým královstvím Božím, jež zde není myšleno ani eschatologické, ani jen duchovní. Jen v podobě Církve mohlo tu být míněno království Boží, protože Petr je základem náboženské společnosti, má autoritativní moc klíčnictví i správcovství. Svazovat a rozvazovat znamenalo v rabinské mluvě⁽²⁾ zakazovat a dovolovat, a říká se to o rozhodnutích mistrů při vykládání Zákona. Tak škola Hillelova „rozvazovala“ viníka z něčeho, co škola Šamajova „svazovala“. Ale souvislost si žádá ještě širšího výkladu. Petrova rozhodnutí v celém jeho působení ukazují, jak chápal své poslání ve svazování a rozvazování. Jeho rozhodnutí nejsou kazuistické, školské názory a výklady textů, nýbrž skutečná a závazná pravidla a přesné zákony, jsou to nadto rozhodnutí svrchovaná.

Moc apoštolům udělená je tak velká, že sám Bůh se s ní ztotožňuje. Lk 10,16: *„Kdo vás slyší, mne slyší; kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá, a kdo mnou pohrdá, pohrdá tím, který mě poslal.“* V téže moci, kterou byl Kristus poslán, posílá on apoštoly: *„Dána jest mi veškerá moc na nebi i na ze-*

mi. *Protož jdouce učte všechny národy.*“ (Mt 28,18–19)

V této výzvě rozlišuje apoštoly, kteří mají učit druhé. Řada výzev Spasitelových přikazuje apoštolům, aby rozdávali milosti a dary druhým. Tyto výzvy rozlišují mezi vedoucími a vedenými. Obdarovávaní se liší od dávajících.

Jdouce (vy) učte (druhé). (Mt 28,19)

Křtíce (vy) je (druhé). (*tamtéž*)

Komu (oni) hříchy odpustíte (vy). (Jan 20,23)

Kdo (oni) vás slyší, mne slyší. (Lk 10,16)

Cokoliv (vy) svázete (u druhých), bude svázáno. (Mt 18,18)

To činite (vy) na mou památku (pro druhé a před druhými). (Lk 22,19)

Apoštolům slibuje Ducha Utěšitele, který je poučí o veškeré pravdě a připomene jim vše, co Kristus řekl. (Jan 15,26) Slibuje jim také, že s nimi bude až do skonání světa. (Mt 28,20; Lk 24,47) Odevzdává apoštolům moc nad svou pravdou, nad svým Tělem, nad ovocem vykoupení, nad hříchy, nad celou svou mocí. A této moci slibuje své věčné přispění a přispění Ducha Svatého. Neboť mají svou moc vykonávat ne z vlastní osoby, nýbrž ze zplnomocnění Kristova.

Apoštolové tak cítí zvláštní postavení své skupiny vedoucích, že jedním z prvních úkonů rodící se obce křesťanské jest doplnění počtu „Dvanácti“ po smrti Jidášově. (Sk 1,25) Tato společnost řídí od začátku rodící se a pak vzrůstající křesťanskou obec. Apoštolové se při tom vždycky odvolávají pouze na Krista a nikdy ne na obec. Mluví v plném vědomí své vlastní autority. Učí, protože jsou svědkové Kristovi. Výslovně prohlašují, že oni jsou zvlášť vyvolení jako takoví svědkové, aby kázali, a že toto kázání není něco libovolného a svěřeného všem. „*Ne všemu lidu, nýbrž svědkům předurčeným od Boha, nám přikázal kázat a svědčit lidu.*“ (Sk 10,41–42) Jednají stále jako autorita jménem jediné autority: Ježíše Krista. Svatý Petr volá ve své první řeči: „*Dej se každý z vás pokřtít ve jménu Ježíše Krista!*“ (Sk 2,38) Ve jménu Ježíše, který činil zázraky, Petr káže chromému chodit (Sk 3,6) a prohlašuje, že zázrak vykonal jménem, tj. místo, autoritou samého Ježíše Krista. Apoštolové vědí dobře o své nové zákonodárné i učitelské autoritě, a proti zakazující autoritě levitských

kněží staví autoritu svou, opřenou o samého Boha, takže praví výmluvně: „*Sluší spíše poslouchati Boha nežli lidí.*“ (Sk 5,29) Starozákonní kněží jsou pro ně pouhými lidmi. Učení apoštolů má však autoritu Boží, protože plyne z Božího poslání!

Tak měli apoštolové nejprve věřící učit pravdě, pak jim měli dávat prostředky, aby mohli podle této pravdy z Krista žít, a posleze je řídit v tomto životě podle Kristových pravd. Populárně se to shrnuje slovy, že Kristus udělil svým apoštolům úřad učitelský, kněžský a královský, a že těmito úřady vykonávají moc zákonodárnou, soudní a trestní. Všechny tyto druhy výkonné moci jsou nutné k pojmu dokonalé samostatné společnosti. Společnost musí mít moc dávat zákony, soudit neposlušné a trestat je. Není společnosti dokonalé bez autority řídicí tak společnost, že vykonává i tuto moc nutnou společnosti. Autorita řídicí společnost musí být vybavena touto mocí, která zajišťuje společnost a kterou také projevuje společnost, že chce dosáhnout svého cíle.

Slova „*Cokoli svázete na zemi, bude svázáno i na nebi,*“ byla řečena Petrovi (Mt 16,19) a později všem apoštolům (Mt 18,18). Těžko si představit moc úplnější: Cokoliv... Apoštolové takto chápali svou zvláštní, vůdčí, zákonodárnou moc. Tzv. první sněm jeruzalémský rozhoduje zákonodárným způsobem, a Petr to, co druzí později ve společném listě spolu rozvazují, rozvazuje jejich i svou vlastní autoritou, když na začátku jednání praví (Sk 15,7–10): „*Bratři, vy víte, že již před dávnými časy vyvolil si Bůh mezi vámi, aby pohané skrze má ústa uslyšeli slovo evangelia... Nuže tedy, proč pokoušíte Boha vkládající na šíji učedníků jeho, jehož ani otcové naši, ani my nemohli jsme snést!*“ – Svatý Petr tu autoritativně rozvazuje od závazku Starého zákona. Hned poté zmlklo shromáždění a Pavel s Barnabášem a později sv. Jakub potvrzují rozvazující rozhodnutí Petrovo, svazující několika předpisy nové učedníky. Jejich list obcím zněl: „*Vidělo se Duchu Svatému a nám (jedna a táž autorita Ducha Svatého a apoštolů) neukládat vám žádných břemen, leč toto nutné.*“ (Sk 15,28) Ukládají nutné, jako zákon zavazující.

Svatý Pavel zakazuje předkládat křesťanské pře před pohanské soudy, určuje postup eucharistické oběti i hostiny. Uspo-

řádal projevy charismat, společné pobožnosti a bohoslužby, stanovil závazné pokyny pro ženy, pro jejich přítomnost a účast při bohoslužebných shromážděních, jaké vdovy mají být přijímány do církevní služby, jak je to patrné z jeho epištol, hlavně z obou listů Korintánům. Apoštol znal a hlásal tuto závaznost autoritativních zákonů apoštolských z této zákonodárné moci. Kázal „*zachovávat přikázání apoštolů a starších*“ (Sk 16,4). Vedle apoštolů se tak objevují již i jejich nástupci, „starší“. I oni mají jako apoštolové moc a je třeba je poslouchat. Žid 13,17: „*Poslouchejte svých představených a buďte jim poddáni!*“ Je pevně přesvědčen o své rozhodující vůdčí autoritě. Rovná se autoritě samého Boha: „*Rozkazuji vám, ne já, nýbrž Bůh.*“ (1 Kor 7,10)

Moc soudní je důsledek moci zákonodárné.

Má-li kdo autoritu k vydávání zákonů, musí mít i dohlédací moc nad plněním těch zákonů. Kdyby neopatřil Kristus apoštoly touto dohlédací a soudní mocí, nevybavil by dokonale ani vedoucí Církve, ani Církev samu. Je odsouzena k zániku ta společnost, která by neměla práva vymáhat si poslušnost od svých členů. Nebyla by ona moc dokonale poskytnuta a zajištěna, kdyby řídicí autorita nebyla zároveň autoritou soudní nad zachováním svých příkazů. Autorita, má-li být autoritou, musí mocí vymáhat poslušnost. Zakolísá každá společnost, ve které mohou členové beztrestně přestupovat zákon, společnost, která by nemohla přivádět své členy k poslušnosti vůči svým zákonům a tím i vůči svému cíli, které má uskutečnit. Tato poslušnost k oněm zákonům je naprosto nutný prostředek k dosažení cíle, obecného totiž blaha celé společnosti. Jestliže je Církev společnost dokonalá, musí mít i tento úřad, má zcela jistě a přirozeně i toto právo.

Apoštolové vykonávají od samých začátků tuto soudní moc. Svatý Petr soudí manžele Ananiáše a Safiru z pokusu obezřít jeho autoritu. Svatý Pavel hrozí soudu (1 Kor 4,17,19).

V první Církvě bylo již pravoplatně ustáleno a zavedeno souzení, protože sv. Pavel dává pokyny (1 Tim 5,19), aby Timoteus nepřijímal obžaloby proti starším, které nejsou dosvědčeny dvěma či třemi svědky. V této době byli kacíři souzeni a odlučováni

od společenství Církve (1 Tim 1,19–20; 2 Tim 2,17), jako Alexandr a Hymeneus.

Není to moc, kterou by si snad byli osobili. Sám Ježíš Kristus ji odevzdal Církvi, když káže předkládat k posouzení Církvi přestupky, které jsme se marně vynasnažili odstranit soukromým bratrským napomenutím. (Mt 18,17) Církve vykonává soudní právo ve vlastním zájmu svých věřících. Pravdy víry nejsou tak jasné, aby o nich mohl každý samostatně soudit jen svými schopnostmi. Mimo to je mezi křesťany velký počet těch, kteří ztrácejí smysl, nebo jej vůbec neměli a nemají pro souvislost mezi pravdami. Neznají vzájemnou souvislost křesťanských pravd. Zadívaají se na jednu myšlenku nebo na několik myšlenek. Příliš zdůrazní svou vyvolenou a zamilovanou myšlenku a přesouvají těžiště křesťanství podle svých zálib nebo náležitostí a libovolně zvolený myšlenkový střed. Tak zkruslují křesťanství. Protože ale jsou přesvědčeni o výlučné a spasitelné – až samospasitelné – pravdivosti svého objevu, bývají obvykle nadáni silným duchem proselytství, takže z kacířů osob-

ních se stávají sektáři. Jeví se u nich obvykle velká horlivost v získávání nových členů. Při tom si počínají velmi pohodlně. Nejdou na rozcestí, nejdou k nevěřícím, nýbrž zjednoduší si svou práci a jdou obvykle k bratřím z mateřské Církve.

Tu teprve nemůže Církve mlčet. Církve musí mít moc, je-li společností ve svém oboru dokonalou, chránit svým členům soulad, vyváženost všech pravd, a tím tak pravdu samu. Dělá to způsobem autoritativním, ve vědomí moci, že ona, společnost uchováající a rozdáující pravdu nadpřirozenou a nadpřirozený život z ní, nemohla by rozlévat nadpřirozený život, kdyby nemohla zároveň účinně rozdávat, opatrovat a vykládat pravdu. Tuto moc uznávali i kacíři, kteří se obraceli k této církevní moci, k jejím představitelům, aby se obhájili, nebo aby dokonce obviňovali své protivníky jako lidi nebezpečné pravdě, a tím celé společnosti pravdy. Tak bylo v případech pelagiánů, ariánů a nestoriánů. Neméně nebezpeční jsou lidé, kteří chtějí být a zůstat údy Církve, nebo dokonce slout jejími první-

mi členy, a nechtějí podřídit svůj mravní život křesťanskému učení.

Kdyby neměla Církve soudní moc proti těm, kteří přestupují učení a zákony její i Kristovy, špatný příklad, špatný život by se stal pomalu špatným výkladem křesťanského učení, zarostl by a udusil jako býlí pšenku Boží pravdy. Vliv, moc, výmluvnost chybujících by mohla porušit učení Páně, kdyby tu nebylo úřední soudní moci společnosti Církve, soudící a odsuzující špatný život a špatný příklad těch, kteří chtějí být křesťany. Mimo to bez této soudní moci nebylo by prostředku, který by lidi nad propastí strhl zpět, aby se vzpamatovali a nezvykli si na špatnost a hříchy.

*Z knihy P. Dr. Silvestr M. Braitto OP:
Církve. Dominikánská edice Krystal,
Olomouc 1946
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Goebel: Apologetik, Freiburg, 1936, str. 262.
- (2) Loisy: Les évangiles synoptiques II, p. 12.

Maria Zboralska

Zázraky Matky Boží z Laus

„V tom je prst Boží!“ zvolal generální vikář P. Antoine Lambert tváří v tvář uzdravení nevléčitelně nemocné ženy v Laus v roce 1665. Věřící na tomto poutním místě zakoušejí mimořádné milosti dodnes.

Panna Maria se Benediktě Rencurelové zjevovala od roku 1664 (viz Světlo č. 6/2024, str. 9–11). Zvěst o tom se bleskově roznesla mezi místním obyvatelstvem. Díky rozvinuté šeptandě přicházelo do Laus velké množství poutníků rovněž z okolních obcí. K přívalu věřících přispívala jak samotná skutečnost zjevování se Panny Marie mladé pasačce, tak i zázraky, k nimž na tomto místě docházelo.

Během prvních tří let zaznamenal soudce François Grimaud v *Rukopisech z Laus* 61 případů zázračného uzdravení. „Chromí chodí, slepí začínají vidět a hluchí slyšet,“ psal.

K prvnímu mimořádnému uzdravení došlo 28. června 1665 a týkalo se syna chirurga pocházejícího z nedalekého městečka Gap. Pierre de Caseneuve měl potíže se vředy na nohou, nadto ho ně-

kolik posledních měsíců trápil zánět oka, kvůli kterému prakticky přestal vidět. Jeho otec, uznávaný lékař, vyzkoušel kdeco, aby svého syna vyléčil. Když už vyčerpal všechny možnosti, odvezl syna do Laus, kde chlapec nabyl svůj zrak zpět a vředy na jeho nohou zmizely. Zcela zdravý se pak mohl po svých vrátit domů.

Po tomto prvním Božím zásahu následovaly brzy další. Většinou se týkaly uzdravení z horečky, ochrnutí a vývojových vad dětí. Mezi mnoha mimořádnými událostmi, jež v Laus probíhaly v létě roku 1665, se nejvíce hovořilo o případu Catherine Vialové. Snad proto, že jej doprovázely neobvyklé okolnosti.

Prosba o znamení

Catherine Vialové, vdané ženě ze Saint-Julien-en-Beauchêne, vzdáleného dva dny cesty od Laus, bylo tehdy 22 let. V ro-

ce 1659 vážně onemocněla. Její nohy se zkroutily do sebe tak, že je nešlo za nic na světě od sebe oddělit. Ženino utrpení umocňoval fakt, že její manžel vyvíjel snahu o zneplatnění manželství z důvodu její nezpůsobilosti. Za tímto účelem shromáždil lékařská dobrozdání hovořící o nevléčitelnosti své choti. Jejich problémem byl znám každému člověku v okolí a nemálo lidí s Catherine soucítilo. Když se dozvěděla o tom, co se děje v Laus, rozhodla se tam zajet a poprosit Pannu Marii o zázrak uzdravení. S pomocí příbuzných se na místo zjevení 7. září 1665 dopravila a začala se modlit nověnu.

Ženy modlící se v kapli celé dny, sedící přitom na sedátku a opírající se o zábradlí, si povšimli členové církevní komise, kteří zrovna v těch dnech přibyli do Laus. Vyslal je sem místní biskup, aby prozkoumali věrohodnost události a učinili ohledně nich

nějaký závěr. V čele komise stál generální vikář embrunské arcidiecéze Antoine Lambert a dalšími jejími členy byli: rektor embrunské koleje a jezuitský kněz P. André Gérard SJ, biskupův sekretář Jean Bonafous, vikářův synovec Esprit Lambert a lenní pán ze Savines. Benediktu Rencurelovou podrobili důkladnému výslechu. Generální vikář, vůči zjevením skeptický, požádal vizionářku Benediktu o vyprošení zázraku, který by ho o pravdivosti zjevení přesvědčil. Dívka přislíbila, že se pomodlí za to, aby mu Matka Boží takovéto znamení dala. Během několika dní výslechů byli členové komise zasaženi dívčinou pokorou, pravdomluvností a pevným přesvědčením. Po rozhovorech s kněžími ocenili pozitivně vliv zjevení na víru a zbožnost farníků i poutníků. A přestože se Antoine Lambert zázraku nedočkal, udělil lauskému faráři několik závěrečných doporučení a na ráno následujícího dne naplánoval svůj odjezd.

V noci se mezitím spustil takový liják, že vody zalily horské stezky, což delegaci znemožnilo opustit Laus. Jednalo se o poslední den Catherininy novény. Její náhlý výkřik před půlnocí „*Chvála Pánu! Chvála Pánu! Chvála! Dala jsem od sebe nohy!*“ probudil majitele domu, v němž přebývala. Paní Vialová okamžitě poprosila o svíci a modlitební knihu, aby poděkovala Bohu za navrácení zdraví. Ráno odešla do kaple, kde právě P. Antoine Lambert končil mši svatou. Při pohledu na uzdravenou ženu neskryval rozrušení. „*Je v tom prst Boží!*“ opakoval několikrát. Celý ten den (18. září) proběhl ve znamení výslechů a sepisování protokolů. Vyslychání pak dokumenty místopřísežně podepsali. P. Lambert dostal od Panny Marie znamení, místo kultu se mohlo rozvíjet a obraz uzdravení Catheriny Vialové lze dodnes vidět v lauském chrámu.

Autorem jednoho z portrétů Benedikty Rencurelové je jiný uzdravený člověk – Sicilan Deigo Duval, jenž během zjevení v okolí Laus pracoval. V roce 1680 těžce onemocněl. Doslechl se o zázracích probíhajících na úpatí Alp a vydal se tam, aby prosil Pannu Marii o pomoc. Matka Boží jeho modlitbu vyslyšela rychle. Jako výraz vděčnosti za své uzdravení namaloval tehdy 41letý Duval obraz Benedikty a zjevující se „*Krásné Paní*“. Jeho plátno dodnes visí za oltářem kaple

Zvolání ženy: „*Chvála Pánu! Chvála Pánu! Chvála! Dala jsem od sebe nohy!*“ probudilo majitele domu, v němž přebývala.

v lauské bazilice. Díky němu víme, jak vizionářka vypadala. Ba co víc, od vzniku tohoto obrazu si mnoho lidí před ním se modlících vyprosilo milost pro sebe nebo pro své blízké.

Olej z Laus

Specifickým nástrojem, jehož prostřednictvím Matka Boží v Laus uzdravovala a nadále uzdravuje, je olej z lampy v kapli. „*Poutníci, kteří odeberou trošku oleje z lampy, přiloží si ho k tělu a s vírou mě poprosí o přimluvu, budou uzdraveni, poněvadž Bůh mi toto místo dal pro obrácení hříšníků,*“ slibovala Panna Maria v roce 1667.

Pindreau, jedno z míst zjevení

Olej, který měla na mysli, pocházel z lampy s věčným světlem hořící u svatostánku na znamení přítomnosti Pána Ježíše. Večer plnili kněží lampu olejem, v němž byl ponořen namočený hořící knot, a ráno Benedikta nebo jiná osoba nalávaly olej do speciálních lahviček, které následně dostávali nemocní.

Mezi léty 1669–1684 bylo napočítáno 150 případů uzdravení, k čemuž zapisovatel P. Peytieu připojil příznání: „*Vyčítám si, že jsem nezapsal uzdravení, o nichž jsem se doslechl, svou mimořádností přesahující meze chápání, ježto mi na počátku chyběla zbožnost potřebná, abych tomu všemu uvěřil.*“

K nejčastějším uzdravením, jež se udála po použití oleje, patřilo uzdravení očí. Takovéto znamení působení Pána Boha se dotklo také Charlotty, sedmileté dcery jednoho z autorů *Rukopisů z Laus* – soudce Grimauda. Děvčátko mělo více než rok pod okem nádor. Jedna voršilka z Gapu jí mazala oči i nádor olejem. Po několikerém pomazání nádor 23. června 1667 zcela zmizel, načež se její otec ještě horlivěji zapojil do dění v Laus.

Hrdinou dalšího spektakulárního zázraku se stal Jacques Colomb z Marseille. Dne 14. září 1682 přišel tento muž do Laus s horní končetinou zasaženou gangrénou. Otrava byla takového rázu, že mu hrozila amputace ruky. Dokonce už bylo vše připraveno k operačnímu zákroku, pomocí něhož chtěli lékaři zabránit rozšíření gangrény do celého těla, což by mělo za následek Colombovu smrt. Jak

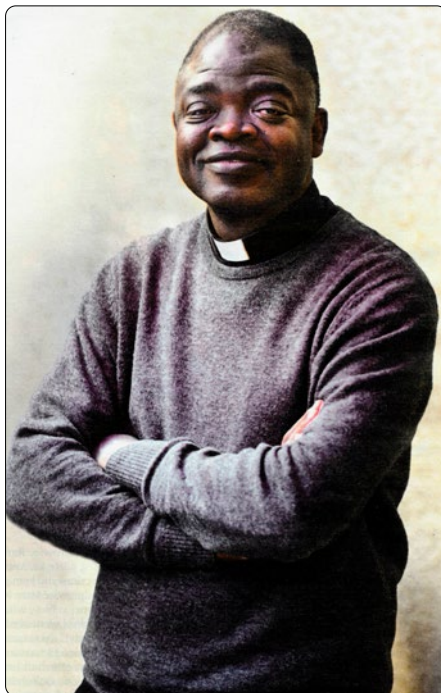
uvádí v *Rukopisech z Laus* soudce Gri-maud, Jacques si pomazal ruku olejem z lampy a v tu ránu byl zdrav! Vyplnil se Mariin příslib, že tento olej pomáhá ode všech možných nemocí.

Na tomto místě je zapotřebí podotknout, že jakkoli se prostřednictvím oleje událo nespočet uzdravení, nemá žádnou magickou sílu. Je symbolem setrvávání na modlitbách před eucharistickým Kristem a výrazem požehnání Matky Boží lauskému poutnímu chrámu. Tak je nutné rozumět Mariinu doplnění, že olej se má používat devět dní – tak dlouho, jak dlouho trvá jedna nověna, prodloužený rozhovor s Bohem. „*Maria uvedla jenom jednu jedinou podmínku: olej měl zůstatvat přes noc až do rána u Nejsvětější svátosti – jako někdo, kdo se pod rouškou noci pohrouží do tiché adorace [...]. Akt samotné noční »adorace«, jíž se v Laus olej »účastní«, se stává jakýmsi poselstvím tehdejších zjevení: skrze adoraci se získává požehnání zmrtvýchvstalého Krista,*“ vysvětluje P. Serafino Tognetti (*Matka Boža z Laus*, Kraków 2022, s. 173–174).

Uzdravení v dnešní době

Štědrost Matky Boží z Laus ve vyprošování milostí u Syna není ničím ohraničená – časem ani prostorem. Dodnes zde věřící, přibývající sem ze všech možných koutů, zakoušejí mimořádné zásahy z nebe. Jejich svědectví už nenajdeme v *Rukopisech z Laus*, nýbrž v *Sešitech milostí* ležících v tamní bazilice. Každé ráno je olej z lampy naléván do plastových lahvíček a následně předáván lidem na jeho použití osobně zainteresovaným, potažmo zaslán žadatelům o něj ve Francii či za jejími hranicemi. Lékaři pracující pro potřeby poutního místa zkoumají svědectví o uzdravení včetně jejich povahy, a to s myšlenkou na beatifikaci Benedikty Rencurelové.

S pozoruhodným svědectvím přišel v roce 2022 beninský kněz P. Yves-Marie Afouda. V roce 1995, když ještě studoval v kněžském semináři, přišel zničen o zrak. Bohoslovci, kněží a řeholní komunity se za něj začali okamžitě modlit. Mladý muž se již pomalu vzdával naděje, že seminář dostuduje a stane se knězem. Bůh však vyslyšel modlitby seminárního společenství a Afouda po měsíci zase viděl. Nicméně od té doby mu

**P. Yves-Marie Afouda z Beninu
byl uzdraven v Laus**

sel nosit silné brýle a pociťoval bolesti očí. V roce 2019 projížděl Laus. Když se dověděl o milostech spjatých s tímto místem, poprosil o uzdravení. Pomazal si oči olejem z lampy a u hrobu Benedikty Rencurelové se s vírou modlil, vyzýváje Boží milosrdenství. Nic zvláštního se ale nestalo a kněz poté odjel z Laus do Paříže. Tři dny před jeho odletem do Beninu praskly P. Afoudovi obroučky brýlí. Optici bezradně rozhazovali rukama – v tak krátkém čase nikdo nemohl zaručit zhotovení brýlí nových. P. Yves-Marie bez nich však nemohl fungovat. Lámal si hlavu, co má v nastalé situaci dělat, když tu náhle zaslechl jasný hlas: „*Jsi uzdraven, brýle již více nebudeš potřebovat.*“ V příští chvíli pocítil velkou úlevu a uvědomil si, že úplně jasně a zřetelně vidí. Od onoho okamžiku brýle nenosí a nepociťuje ani bolesti očí. Kuriózní je, že se P. Yves-Marie Afouda stal později jedním z kněží

Věřící při procesí v Laus

sloužících právě v Laus a byl poutníkům k dispozici do roku 2022. V současnosti působí v jedné jihofrancouzské farnosti, odkud velice rád vozí své farníky do Laus.

Význam zázraků

Všechny zaznamenané případy uzdravení, zachycené at již v *Rukopisech z Laus*, nebo v *Sešitech milostí*, kterých jsou dnes již tisíce, potvrzují pravdu, že jediným Uzdravovatelem je jen a pouze Bůh. Stejně jako při svém pobytu zde na zemi před 2000 lety, v minulých staletích nebo dnes navrácí Ježíš Kristus lidem zdraví. Nečiní to pouze proto, aby nemocné zbavil jejich fyzického utrpení, ale i proto, aby je vyburcoval, aby roznil jejich víru a uzdravil je na duchu. V *Katechismu katolické církve* se praví: „*Znamení, která Ježíš koná, svědčí o tom, že ho poslal Otec. Tato znamení vyzývají lidi, aby v něj uvěřili. Těm, kteří se k němu obracují s vírou, uděluje to, o čem prosí. A tak zázraky posilují víru v toho, který koná dílo svého Otce: dosvědčují, že On je Boží Syn. [...]* Nesměřují k ukojení zvědavosti nebo touhy po něčem kouzelném.“ (KKC 548) Také Panna Maria, zjevující se Benediktě, zdůrazňovala důležitost víry člověka toužícího po uzdravení.

Tím, že označila Laus za místo obrácení poutníků, Matka Boží učí, že největší zázrak Božího milosrdenství se skutečně ve zpovědnici. Ve svátosti smíření dostává člověk obrovský dar duchovního uzdravení, jež ho připravuje na život věčný. „*Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!*“ (Jan 5,14) – tato Ježíšova slova směrem k ochrnutému jsou stále aktuální. V *Katechismu* stojí: „*Ježíš vykonal jasná mesiášská znamení tím, že osvobodil některé lidi od pozemského zla hladu, nespravedlnosti, nemoci a smrti; nicméně nepřišel odstranit všechna ve zdejší zla, nýbrž osvobodit lidi od nejtěžšího otroctví: totiž od hříchu, který jim brání v jejich povolání Božích dětí a po lidské stránce je nejruznějším způsobem zotročuje.*“ (KKC 549) Díky tomu, že se člověk při svátosti smíření otvírá uzdravující moci Boží a přijímá Pána Ježíše v Eucharistii, zakouší zázrak, prohlubuje svou víru a stává se radostným svědkem Boží lásky.

*Z Trwajcie w miłości 1/2023 přeložil -lr
(Redakčně upraveno)*

Tříkrálová sbírka hlásí dosud nejvyšší výnos

Sčítání letošního ročníku Tříkrálové sbírky je u konce. Štědrí dárci letos věnovali na dobročinné účely celkem **172,57 milionů korun**, což je zatím nejvíce v historii této celostátní dobročinné sbírky. Největší podíl na tom mají koledníci – ti do více než 27 600 pokladniček vykoledovali celkem 165,23 milionů korun. Výnos Tříkrálové sbírky je tradičně určen na pomoc lidem v tíživé životní situaci – seniorům, lidem s postižením nebo bez domova, rodinám ohroženým sociálním vyloučením a nemocným.

„Děkuji všem, kdo se koledování zúčastnili,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, která sbírku každoročně organizuje. „Za letošní skvělý výsledek patří poděkování mnoha dobrovolníkům, zejména dětem, mládeži a dospělým organizátorům této celostátní sbírky. A také všem štědrým dárcům za jejich příspěvky. Díky tomuto skvělému výsledku budeme moci účinně pomáhat lidem v nouzi, protože právě jim je výnos Tříkrálové sbírky určen.“

Do Tříkrálové sbírky se každoročně zapojí kolem sedmdesáti tisíc dobrovolníků. Většinou jsou to mladí lidé a děti, kteří v tříkrálových převlecích vyjdou do ulic, aby svým zpěvem a uděleným požehnáním v podobě nápisu K + M + B + potěšili své sousedy a současně tak pomohli lidem v nouzi, kteří se bez cizí pomoci neobejdou.

Sbírka má také výchovnou rovinu. „Pro mnoho mladých lidí tato akce představuje smysluplné využití jejich volného času. Zapojením do Tříkrálové sbírky se nejmladší generace učí být solidární a pomáhat druhým,“ vyzdvihuje smysl akce ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

„Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice. Do její organizace a průběhu koledování se každoročně zapojí desítky tisíc dobrovolníků, zejména do pokladniček vykoledují desítky milionů korun,“ připomíná Gabriela Višová, hlavní koordinátorka Tříkrálové sbírky.

Koledování tří králů se zapečetěnými charitními pokladničkami v uli-

cích se uskutečnilo v první polovině ledna, poté následovalo jejich úřední rozpečetování. Možnost finančně přispívat do Tříkrálové sbírky však mají lidé po celý rok, například přes online koledu na webu Tříkrálové sbírky (<https://www.trikralovasbirka.cz>).

Kde peníze pomohou?

Výtěžek sbírky je rozdělen podle předem daného klíče, do obcí, kde byly peníze vykoledovány, se vrací téměř dvě třetiny (65 %) výtěžku. Další 15 % jde na činnost regionální (diecézní) charity. Celkem 10 % putuje na pomoc v zahraničí (zejména na okamžitou pomoc při mimořádných událostech, jako jsou povodně nebo zemetřesení), 5 % použije na celostátní projekty Charita ČR a na samotnou organizaci sbírky je ze zákona určena režie ve výši 5 % vykoledované částky.

Několik příkladů

Farní charita Dobruška podpoří provoz půjčovny zdravotních pomůcek. Pomůže také rodinám se zdravotně postiženým dítětem, sociálně slabým a dalším potřebným. Charity v Hodoníně, Jičíně, Jihlavě, Kopřivnici, Kyjově, Šluknově, Znojmě a jinde věnují výtěžek na přímou pomoc jednotlivcům či rodinám v nouzi, která je způsobena např. živelní pohromou, úrazem nebo vážným onemocněním, zdravotním postižením, nízkým příjmem či nepříznivou životní situací, kterou se snaží v kooperaci s odbornými charitními pracovníky aktivně řešit.

Jinde výtěžek půjde na zkvalitnění služeb. Nákupem automobilů například zajistí lepší dojezd ke svým klientům. V Konici na Olomoucku zakoupí vozidlo pro Domáci zdravotní a hospicovou službu. V Novém Hrozenkově na Valašsku z výnosu sbírky pořídí auta v rámci projektu Pomoc v horách pro dojíždění za seniory žijícími na horských samotách. V Kopřivnici plánují rozjezd nové služby Charitaxi s doprovodem.

Charita Český Těšín plánuje rekonstrukci domu pro seniory a nákup kompenzačních pomůcek.

V Písku z výnosu podpoří Azylový dům sv. Alžběty pro matky s dětmi v tísní. V západočeských Přestvicích pošlou většinu výtěžku na provoz Domova pokojného stáří Naší Pani Klatovy, zbytek věnují na Denní stacionář Kristián a na podporu osob s postižením a lidem v nouzi, o které se Farní charita Přestvice stará.

V severočeském Ústí nad Labem půjdou peníze na revitalizaci prostor Centra pro rodinu Ovečka, které pracuje s rodinami a podporuje smysluplné trávení jejich společného času.

Záměry jsou představeny na webu Tříkrálové sbírky.

Tříkrálový koncert v České televizi

Součástí sbírky je také tradiční Tříkrálový koncert, který byl živě vysílán z Městského divadla Brno v neděli 7. ledna od 18 hodin na ČT 1. Záznam letošního koncertu i všech předchozích lze zhlédnout v archivu České televize (www.ceskatelevize.cz).

* * *

JAK DO SBÍRKY PŘÍSPĚT?

Do Tříkrálové sbírky lze přispívat i nadále prostřednictvím online koledy (do online kasičky lze přispívat po celý rok), přispět lze bezhotovostně na číslo účtu **66008822/0800** u České spořitelny, **VS 777**.

Přispět lze dárcovskou SMS: DMS KOLEDA 30 nebo DMS TRV KOLEDA 30; DMS KOLEDA 60 nebo DMS TRV KOLEDA 60 případně DMS KOLEDA 90 nebo DMS TRV KOLEDA 90, DMS KOLEDA 190 nebo DMS TRV KOLEDA 190, a to na číslo 87 777. Více na www.darcovskasms.cz.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Heřman Josef (19)

„Měl by nás učit o Bohu, a ne pohádky!“ odpověděl vážně Heřman.

„Chceš tím říct, že krupicová válka je pohádka, ty...?“ bránil se nahněvaně Egbert a hrozil pěstí. „Stačí říct a vyložím ti tu historii ještě jednou pěstmi na zádech.“

„Uklidni se, friské dítě!“ vmísil se do hovoru Konrád. „Jestli je to pravda s těmi hrnci krupice, nebo ne, to nevím, ale že tvoji předkové lstivě a zákeřně zabili sv. Bonifáce, to vím.“

Egbert zbledl vztekem. Chvilí stál jak opášený, ale pak se s divokým křikem vrhl na drzého Konráda. Ostatní se k tomu přidali. Mladí Frisové šli na pomoc svému krajanovi a brzy se rozpoutala bitva mezi steinfeldskými a friskými hochy. Také Heřman byl vtažen do vravy. Ran padlo nepočítaně. Teprve, když do toho přišel opat Fridrich, přerušil vravu svým hromovým hlasem, nastal klid a žáci se začali sbírat.

Opat Fridrich vynesl tvrdý rozsudek. „Starší žáci se servali jako psi!“

„To si nemůžeme nechat líbit!“ zaječel Egbert. „Fris není nikdy zákeřný!“ Tak se opat, sám z Friska, dozvěděl, že ve rvačce šlo o kmenovou čest. V očích se mu zablesklo při myšlence na friskou čest. Ale potom řekl: „Dám vám příležitost ukázat odvahu a sílu. Zítra půjdete s našimi bratry na dva týdny do bažin. Tam se určitě najde dost příležitostí, jak uplatnit tu vaši nevybitou energii.“

„Tak, Ovidie Naso, teď máš prázdniny!“ zajásal Konrád. „Dva týdny bez Metamorfoz!“

V bažinách žili všichni pohromadě – bratři i frišti a steinfeldští scholárové. Práce byla těžká a ruce byly brzo plné mozoľů. Ale nikdo se nedokázal rýčem ohánět lépe než Frisové, protože byli na těžkou práci zvyklí ze svých domovů.

Tak bylo v bažinách utvrzeno přátelství mezi Steinfeldem a Friskem. Nikoho, ani z těch nejdívovějších rváčů, opat z kláštera nevyhodil.

„Divoci jsou moji mladí Frisové!“ řekl opat převorovi. „Jsou divoci a drsní, nepoddajní, jsou ale ze železa, ze kterého se kují synové svatého Norberta.“

Heřman stále více cítil, že žije v jiném světě než jeho kamarádi. Stále více ho

to táhlo do ticha, před svatostánek, kde je člověk sám se svým Bohem, kde je plnost života.

Nebylo divu, že měl málo kamarádů, kteří mu rozuměli. Mnohým připadal cizí, především někteří drsní mladíci v něm viděli podivína a svými posměšky zraňovali jeho srdce. A jednou, když na něj Pán poslal nemoc, která mu na obličejích způsobila ošklivou vyrážku, štitivě se od něj odtáhli. Horší než tělesná bolest bylo pohrdání kamarádů. Jednou na svátek Panny Marie od něj byla tato bolest odňata.

„Je moc jemný pro tuto drsnou zemi,“ řekl toho dne převor. „Musel by být silnější a pevnější!“ Ale opat, který znal Heřmana víc než kdokoli jiný, mu odpověděl: „Jestli si myslíte, že je změkčilý, pak se mýlíte, otče převore! Víte, že nespí na slámě, ale na prkně? A místo polštáře má kámen? Heřman je na sebe tvrdý, víc než kdokoli jiný. Ale Bůh mu dal velice jemné a citlivé srdce. A věřte mi, že to srdce denně formuje ve výhni žhnoucí lásky.“

KALICH SE TŘEMI RŮŽEMI

Obtížně, opírajíc se o hůlku, vlekla se paní Iburga ulicemi Kolína. Již dávno nebyla vedoucí kuchyně od svatého Merge-na. Stáří jí vzalo hodně sil. Poroučet už také tolik nemohla, protože stáří přináší lidem také pokoru. Brzy se vrátí do Boží ruky jako nemohoucí bytost, stejně tak, jak přišla na svět. Již dlouho byla paní Iburga přítelkyní všem, i paní proboštcem,

která jí už dávno odpustila výroky o mlsném jazýčku a tlusté kachně.

Pro paní Iburgu byla cesta ke svatému Pantaleonu obtížná. Musela často zastavit a odpočívat. Ale konečně byla u cíle a vkročila do dílny známého mistra Fridricha, velkého zlatníka v benediktinském klášteře sv. Pantaleona.

Kouř a výheň ji zaštipaly do očí a zdálo se jí, že vstoupila do kouzelnické kuchyně. Všude stály nádoby a kelímky. V jedné výhni hořel silný oheň, u kterého stál jeden učeň a vši silou šlapal měchy. U jedné malé kovadliny stála ohromná postava mistra Fridricha, který tepal kousek stříbra.

Pak uviděla Iburga něco velmi krásného, co bylo u zadní zdi pod oknem. Vypadalo to jako malý kostel, vyrobený ze zlata a stříbra a ozdobený na střeše soškami.

„Co to je?“ zeptala se zlatníka.

„To je relikviář svatého Maurina, kolínského opata a mučedníka,“ odpověděl Fridrich. „Má být uložen v kostele svatého Pantaleona.“

„Je to nádherné!“ zvolala Iburga a nemohla oči odtrhnout od té krásy.

„Musel jsem u toho hodně foukat!“ dodal učeň a znovu šlápl na měch.

„Ta schrána je moje mistrovské dílo, vrchol toho, co umím, k Boží slávě a cti jeho svatých,“ řekl zlatník. „Podívejme se, někdo sem jde. To je také zlatník, jmenuje se Gottfried, má dílnu v Deutz a pracuje na relikviáři pro arcibiskupa Heriberta. Sláva jeho dílny se donesla až k nám. Nejprve jsem se tomu smál, ale nakonec mě to v hloubi duše zasáhlo. Sebral jsem se a šel jsem se do té jeho dílny za Rýn podívat. Přišel jsem tam nahněvaný, s pohr-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

zprávu duším uvězněným. Oni kdysi nechtěli poslechnout, když Bůh v Noemově době shovívavě vyčkával, zatímco se stavěla archa. Jen několik osob, celkem osm, se v ní zachránilo skrze vodu. Voda, která (tehdy byla) předobrazem křtu, i vám nyní přináší spásu. Ne že by (křest) smýval špínu z těla, ale vyprošuje nám, aby bylo čisté naše svědomí, a působí to zmrtvýchvstání Ježíše Krista. On se odebral do nebe, je po Boží

pravici a jsou mu podřízeni andělé, mocnosti i síly.

Evangelium – Mk 1,12-15

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili. Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. obraťte se a věřte evangeliu.“

dáním na rtech. Ale to, co jsem tam viděl, ctihodná sestro...! To byla taková krása, taková nádhera, že jsem padl na kolena. Mně, starému muži, vstoupily do očí slzy. Pak jsem jen mistru Gottfriedovi stiskl ruku a odešel jsem, neschopen slova. Stal jsem se ve svých vlastních očích chudákem, ale přesto jsem bohatý, protože moje srdce bylo naplněno krásou.“

Mistr tiše pokýval hlavou. Beze slova se díval do dále a v očích měl vzdálené, nekonečné obzory. „Musí přijít někdo jiný, větší, než jsem já, než je mistr Gottfried. Arcibiskup Filip chce nechat udělat relikviář pro svaté Tři krále, pro katedrálu. To musí být jedinečné dílo, nejkrásnější na zemi. Chtěl bych ho udělat tak, jak si to má duše představuje. Jen kdyby to ty moje staré ruce ještě dokázaly! Ale on přijde, král zlatníků, a jeho relikviář bude hodný Tři králů.“

Mistr opět zmlkl a jeho pohled zabloudiv až k vysokému mladému pomocníkovi, který pracoval na krásném filigránovém kuse. Pak, jako by se vrátil ze svého vnitřního světa, zeptal se paní Iburgy: „A co vás k nám přivádí?“

„Chtěla bych, abyste vyrobil kalich. Chci ho dát jednomu knězi v den jeho kněžského svěcení,“ odpověděla Iburga.

„Kalich!“ řekl s úctou umělec. „To je posvátná věc! To je víc než sebevětší relikviář. Kalich, to je nádoba na Krev Kristovu. Chcete se podívat na nějaké vzory?“

„Ne, mistře. Nemyslím, že byste měl to pravé. Chtěla bych, aby ten kalich vypadal takto: z nohy by měly vyrůst tři větve, které se navzájem proplétají a na jejich koncích vykvétají tři růže, které tvoří samotný kalich. Dokázal byste to vyrobit, mistře?“

„Tři růže a z nich kalich?“ zamyslel se Fridrich. „To je neobvyklý motiv na posvátnou nádobu. Není to moc světské, růže, květiny na kalichu?“

„Nevím, pane,“ zamyslela se Iburga. „Ten, pro koho je ten kalich, má růže moc rád. Stokrát jsem ho viděla, jak nesl Panně Marii kytici. Vždy říkal, že růže jsou nejkrásnější Boží stvoření. Tak jsem si myslela, že byste mohl udělat kalich s růžemi.“

„Mistře Fridrichu, mohu udělat ten kalich?“ zapojil se do hovoru učeň. „Myslím, že ctihodná sestra má pravdu. Začíná nový čas, kdy budou lidé rozumět mémú jásoťu všeho stvoření, který čeká jen na to,

Křesťan musí být otevřený

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Ducha, jsme vyzýváni, abychom se otevřeli. „Otevřete se,“ říká Ježíš každému věřícímu a své církvi: otevřete se, protože poselství evangelia vás potřebuje, aby mohlo být dosvědčeno a hlášáno! A to nás také nutí přemýšlet o postoji křesťana: křesťan musí být otevřený Božímu slovu a službě druhým. Uzavření křesťané končí vždy špatně, protože to nejsou křesťané, ale ideologové, ideologové uzavřenosti. Křesťan musí být otevřený hlásání Slova, přijímání bratří a sester. A proto je toto „effatá“, toto „otevřít se“, výzvou pro nás všechny, abychom se otevřeli.

I na konci evangelií nám Ježíš dává toto své misionářské poslání: Jděte, jděte a paste, jděte a hlásejte evangelium.

Bratři a sestry, všichni se cítíme být jako pokřtění povolání svědčit o Ježíši a hlásat ho. A prosíme o milost, abychom jako církve dokázali uskutečnit pastorační a misijní obrácení. Kristus se na břehu Galilejského jezera zeptal Petra, zda ho miluje, a pak ho požádal, aby pásł jeho ovce (srov. Jan 21,15–17). Položme si také tuto otázku, každý z nás si položíme

tuto otázku: Opravdu miluji Krista do té míry, že ho chci hlásat? Chci se stát jeho svědkem, nebo se spokojím s tím, že jsem jeho učedníkem? Přijímám vážně lidi, kte-

ré potkávám, přináším je k Ježíši v modlitbě? Chci něco dělat, aby radost z evangelia, která proměnila můj život, učinila jejich životy krásnějšími? Přemýšlejme o tom, přemýšlejme o těchto otázkách a pokračujme ve svém svědectví.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)

aby měl ohlas v ústech lidí. Ta touha začíná v srdcích, která rozumějí vzdechům celého stvoření a přenášejí je až do nebe. Boží dómy budou plné lesku, sloupy ponosou oblohu jako květiny, ponosou nebeskou modř a zář světla. Prosim, mistře, nechte mě dělat ten kalich, bude to má mistrovská práce.“

„Jsi už skutečný mistr!“ pochválila ho Iburga.

„Mikuláš je náš nejlepší učedník!“ zasedal Iburze učeň, který právě přišel. „Je z Lotrinska, a už je skoro lepší než náš mistr. Ale o tom nemluvte.“

V příštích dnech přicházela Iburga často do zlatnické dílny, aby se podívala, jak pokračují práce na kalichu. Pozorovala jasný plamen, ve kterém se tavil ušlechtilý kov.

„Neuškodí ten plamen kalichu?“ ptala se starostlivě. Mikuláš se zasmál a začal ji vysvětlovat: „Stříbro a zlato, pokud nejsou pořádně rozžhavené, nejdou tvarovat!“

Ve výhni zlatnické dílny rostl kalich se třemi růžemi.

V klášteře Steinfeld se v té době Heřman připravoval na přijetí svátosti kněžství. Již dříve složil sliby a tím se stal navěky řeholníkem. Myslel na tři koruny, které jsou ve znaku města Kolína, když odpovídal třikrát ano při slibech chudoby, čistoty a poslušnosti, když na svá ramena vzal Kristovo jho.

Poslední přípravy před kněžským svěcením vedl probošt Werner, který se po smrti Ulricha stal představeným kláštera. Jako zlatník formoval srdce těch, které Kristus povolal ke své službě. K tomuto dílu přistupoval s úctou. Tím, co vštěpoval svým žákům, také sám žil.

(Pokračování příště)

Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939

Pondělí 19. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (92. díl): Ing. Zuzanou Dobiášovou
7:10 Za tajemstvím šumavských lesů **8:00** Buon giorno s Františkem **8:45** V pohorách po horách: Godula **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Dřevěné návštěvy: Antonín Maloň **9:40** Outdoor Films s Markétou Knotkovou: Cesta hrdinů SNP **11:10** Měl to být Gerlach **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **13:20** Malíři velkých formátů **14:05** Groteskta Harolda Lloyd: O patro výš **15:20** Noční univerzita: prof. MUDr. Jan Pirk – Pokusy lékařů na sobě pro pokrok medicíny **16:00** V souvislostech **16:20** Jak potkávat svět: S Josefem Vejvodou **17:40** Střípky z ostravské archeologie: Hroby pod bývalou školou [P] **18:00** Sedmihlásky: Keď šebe zašpívam **18:05** Příběhy z Dobré knihy: O nemilosrdném služebníku **18:15** Ghana – Naděje za mířemi **18:45** Zahradka písničkářů: Marek Vojtěch [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:35** Sunday – Slunce a oceán **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Sliby chyby **19:45** Přejeme si... **20:05** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás [L] **20:50** Plné hnízdo v Moravskoslezském kraji [P] **21:15** Jano Köehler **22:30** Kulatý stůl: Manželské krize a výzvy **23:55** Večer chval: Živá modlitba a chvála **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 20. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (93. díl): Michaela Záhorská
7:10 Cesta k pěstounství: Život v opravdové rodině je dar **7:13** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Pokušení Páně (Mt 4,1-14) **7:50** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Odkaz starých pánů **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: P. Petr Karas – Hlad a žízeň po spravedlnosti **10:55** Plné hnízdo v Moravskoslezském kraji **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Godula **13:00** Letní sběr: Chodské slavnosti 2015 **13:45** Můj chrám: Hayato Okamura, kostel sv. Ignáce v Praze **14:15** Otazníky kolem starých klášterů **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Groteskty Bustera Keatona: Když se Frigo ženil **16:55** Střípky z ostravské archeologie: Poslední ostravský hrad **17:05** Dokořán: S Tomášem Czerninem **18:00** Sedmihlásky: Keď šebe zašpívam **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Bud'te jako děti **18:15** Hermie a přátelé: Ztracený komář poklad **18:50** Zpravodajské Noeviny: 20. 2. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Poutníci času: S Terezou Robinson **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny [L] **21:10** Island – Odraz Stvořitele [P] **21:40** Moudrost mnichů: Problémy osobnosti **22:00** Komorní koncert, kostel sv. Šimona a Judy, Praha **23:10** Expedice – ptáci Třeboňska **23:35** Terra Santa News: 14. 2. 2024 **0:00** Absolventi: Emil Farbiak **0:30** Bible pro Severní Koreu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 21. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (94. díl): Junior **7:10** Séguové – děti z ulic Lubumbashi **7:45** Tak trošku jiný lyžák **8:05** Zpravodajské Noeviny: 20. 2. 2024 **8:25** Noční univerzita: Milona von Habsburg – Setkání příznivců Mary's Meals **9:05** Prostějov v době koronaviru **10:05** Naši – osobnosti lidové kultury – Marie Pachtová **10:25** Když bolí tělo: Nemoci oka a jejich léčba **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **13:35** Hop Trop na Mohelnickém Folk-Festu 2021 **14:20** Lidé z cest **15:20** Podoby Juraje Thurzy **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín: Výstava Santini a svět jeho architektury **16:00** Zpravodajské Noeviny: 20. 2. 2024 **16:20** Cvrlikání: Saša Niklíčková **17:30** Terra

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Santa News: 21. 2. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky: Keď šebe zašpívam **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Podobenství o dělnících na vinici **18:10** Stryček Emu: Mateřský jazyk **18:30** Daruj písničku [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Pavla Golasowská – dřevěný kostel v Gutech **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Malý a vražedný **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se...: Ptejte se kněze [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: Tomáš Holub – Cesta k Bohu **22:30** Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **23:00** Kouzlo Vysoké nad Kysucou **23:35** Duchovní krajina Novohradských hor: Krajem zaniklých vesnic pod Kamencem **0:05** Noční univerzita: Johanna Šujanová – Porno je lež **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 22. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (95. díl): Eva a Jaroslav Boudovi **7:05** Šajtar: Třebovický koláč 2018 **7:45** Island – Odraz Stvořitele **8:20** Poutníci času: S Terezou Robinson **8:35** Terra Santa News: 21. 2. 2024 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách: Soláň – Vsetínské vrchy **9:35** Kulatý stůl: Manželské krize a výzvy **11:00** S chutí přes práh: Komunita bratří Společnosti sv. Vincenta de Paul v Dobrušce **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **14:00** Za obzorem: Matyáš Bernard Braun – 340. výročí narození [L] **14:35** Příběhy psané životem: Bohem nezapomenuté děti **15:05** Za tajemným krokodýlem do Konga **16:00** Zpravodajské Noeviny: 20. 2. 2024 **16:20** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **16:30** Outdoor Films s P. Dariuszem Sputo a Martinem Kráčalíkem (64. díl): Pod nejvyšší horu světa **18:00** Sedmihlásky: Keď šebe zašpívam **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Milosrdný Samaritán **18:15** Ovečky: 2. neděle postní **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Kryštof Kolumbus (1451–1506) **19:10** Sunday Rock: Barevný svět vytvořen pomocí různých tekutin a kouře **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Marian Jurečka – kaplička v Olši **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi na útěku **19:45** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem: Ke kořenům jazzu **21:15** Moudrost mnichů: Chyby a hříchy **21:30** Za obzorem: Matyáš Bernard Braun – 340. výročí narození **22:05** Pod lampou **0:10** Kostarika: Pura Vida **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 23. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (96. díl): Františkem Soukupem **7:05** Jubileum mladých **8:10** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Papua Nová Guinea **8:20** Groteskty Bustera Keatona: Frigo a strážníci **8:40** Charita Odry: Představení středisek **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Dokořán: S Tomášem Czerninem **10:05** Expedice Kola **10:20** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **11:05** Pěšky hezky český: Svatojakubská cesta **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zahradka písničkářů: Marek Vojtěch **13:15** Bohoslovci – Sloužit se všemi dary **13:45** Night Street – Noční ulice **14:00** Velehrad v době nesobody **14:20** Folkloristé ze Žiliny **15:00** Křížová cesta ze Svatého Hostýna, pobož-

nost křížové cesty **15:30** Emanuel Ranný **16:00** CampFest 2018 **16:50** Výpravy do divočiny **18:00** Sedmihlásky: Keď šebe zašpívam **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Marta a Marie **18:15** Hermie a Ihařka Flo **18:45** Filipov **18:55** Duchovní malby: Ježíšovo utrpení **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Jako černá deka **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Doba postní **21:25** Moudrost mnichů: Ctnosti a přednosti **21:40** Můj chrám: prof. MUDr. Králíčková Milena Ph.D., Arkýřová kaple v pražském Karolinu [P] **22:05** Poletuchy: Na skok do propasti **22:50** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **0:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 24. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (97. díl): Ing. Luborem Patschem **7:05** Krajané z Gerniku **7:45** Sedmihlásky: Keď šebe zašpívam **7:50** Ovečky: 2. neděle postní **8:15** Animované biblické příběhy: Jan Křtěl **8:40** Stryček Emu: Mateřský jazyk **8:55** Hermie a přátelé: Ztracený komář poklad **9:40** Matka Tereza **11:15** Kriváň **11:25** ARTBITR – Kulturní magazín: Výstava Santini a svět jeho architektury **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam primiční mše svatě P. Dominika Kováře u kostela sv. Kateřiny Alexandrijské v Lidečku **13:30** Pod lampou **15:35** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Krajina okolo Javořice **16:00** Tady jsme doma: MFF Strážnice 2023 **17:25** Oázy Perlového ostrova **18:00** Slovo na neděli: 2. neděle postní [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Radovan Gaudyn – kaple sv. Wolfganga v Horní Krupce **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Malí velcí, bílí černí **19:45** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films [P] **21:35** Moudrost mnichů: Umění milovat sám sebe i ostatní **21:50** V pohorách po horách: Křížové kameny v okolí Polné [P] **22:05** Dekalog V.: Páté přikázání **23:05** Dokořán: S Vladimírem Kořenem **0:00** Petrkov **13** **0:45** Tiché hrozby – Krajina v pohybu **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 25. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (98. díl): FK LÁVKA SVČ Lužánky Brno **7:10** A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem, Podzimní festival duchovní hudby 2014 **8:15** Groteskty Laurela a Hardyho: Dvojčata **8:40** V pohorách po horách: Babky v Západních Tatrách **8:50** Slovo na neděli: 2. neděle postní **9:20** Můj chrám: prof. MUDr. Králíčková Milena Ph.D., Arkýřová kaple v pražském Karolinu **9:40** Island – Odraz Stvořitele **10:10** Poutníci času: S provazníkem Jindřichem Bedaňem **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte: Lidečanka **14:40** Outdoor Films **16:15** Křížová cesta: Já jsem s Tebou **16:35** Unrest – Švýcarsko **16:40** Dřevěné návštěvy: Václav Plechatý **16:59** V pohorách po horách: Krajinou brídlice – Nízky Jeseník **17:10** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Proměnění Páně (Lk 9,28–36) **18:00** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:05** Ovečky: 2. neděle postní **18:30** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **19:00** Stryček Emu: Jarní prázdniny na horách [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Pavla Lowentalová **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nebud' bílej **19:45** Přejeme si... **20:05** U tří Terezii [P] **21:00** Ozvěny SDM: koncert Scholy brněnské mládeže **22:40** Výpravy do divočiny **23:40** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 19. 2. o 18:30 hod.: Priateľstvo z Lúrd (dokument)

Lukáš a Denis žijú úplne iné životy a za bežných okolností by sa nikdy nestretli. Na púti Maltézskej pomoci Slovensko ale medzi nimi vzniká silné puto priateľstva. Maltéžsky rád organizuje medzinárodnú púť do Lúrd už od roku 1958.

Utorok 20. 2. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Genezaretské jazero – 1. časť / dokument)

Genezaretské jazero sa spája so životom Pána Ježiša Krista. Dnes sa tu nachádza množstvo archeologických nálezísk, ktoré svedčia o význame tohto miesta už od začiatku nášho letopočtu.

Streda 21. 2. o 9:00 hod.: Koncert pre Arménsko (hudobný program)

Záznam Koncertu pre Arménsko z kostola sv. Jakuba v Trnave. Účinkuje ženské spevácke kvinteto LUYZ z Arménska.

Štvrtok 22. 2. o 9:20 hod.: Svetoznámi slovenskí vedci (Rande v éteri / dokument)

Publicistický dokumentárny film o živote, diele, činnosti a tvorivom odkaze svetoznámeho slovenského vynálezcu Jozefa Murgaša. Pátranie dvoch stredoškolských študentov po jeho stopách, vynálezoch a inšpiráciách s odkazom na súčasnosť.

Piatok 23. 2. o 20:40 hod.: Tajomstvá Vatikánu (Hrob na kopci / dokument)

Prvá časť dokumentárneho seriálu nás zavedie k hrobu sv. Petra. Autori v pútavom príbehu poodhaľujú osud Petrovho hrobu a jeho objavenie po takmer 2000 rokoch.

Sobota 24. 2. o 17:30 hod.: Klubovka (publicistika)

Relácia Klubu priateľov Televízie LUX.

Nedeľa 25. 2. o 16:20 hod.: BIBLIA: Samson a Dalila (1), film

Príbeh Samsona, nadaného neuveriteľnou silou, ktorý bol Bohom predurčený k tomu, aby začal oslobodzovanie Izraela od nadvlády Filištínov.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. ÚNORA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 2.		PO 19. 2.		ÚT 20. 2.		ST 21. 2.		ČT 22. 2.		PÁ 23. 2.		SO 24. 2.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	1309	1453	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	1310	1454	271	300	272	301
Antifony	288	319	828	929	843	946	858	963	1310	1454	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	813	914	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	288	320	292	324	295	328	298	332	1310	1454	305	340	309	344
Antifona k Zach. kantiku	288	320	292	325	296	328	299	332	1311	1455	306	340	309	344
Prosby	289	320	292	325	296	329	299	332	1675	1894	306	340	309	344
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	1311	1455	306	341	310	345
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	289	321	293	326	296	329	300	333	1311	1455	307	341	310	345
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	1311	1455	306	341	310	345
Nešpory:														
SO 17. 2.														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	1310	1454	268	297
Antifony	286	318	290	322	838	940	853	957	868	973	1312	1456	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1678	1897	901	1008
Kr. čtení a zpěv	286	318	291	323	294	327	297	330	301	334	1312	1457	307	342
Ant. ke kant. P. M.	287	319	291	323	294	327	298	331	301	335	1313	1457	308	343
Prosby	287	319	291	323	295	327	298	331	301	335	1681	1900	308	343
Záv. modlitba	289	321	289	321	293	325	296	329	300	333	1311	1455	306	341
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398
	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 18. 2. – 1. neděle postní

1. čt.: Gn 9,8–15
 Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9
 Odp.: srov. 10 (*Všechno tvé jednání, Hospodine, je láska a věrnost pro ty, kdo plní tvou smlouvu.*)

2. čt.: 1 Petr 3,18–22
 Ev.: Mk 1,12–15

Pondělí 19. 2. – ferie

1. čt.: Lv 19,1–2.11–18
 Ž 19(18),8.9.10.15
 Odp.: Jan 6,63b (*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*)
 Ev.: Mt 25,31–46

Úterý 20. 2. – ferie

1. čt.: Iz 55,10–11
 Ž 34(33),4–5.6–7.16–17.18–19
 Odp.: 18b (*Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.*)
 Ev.: Mt 6,7–15

Středa 21. 2. – připomínka

sv. Petra Damianiho
 1. čt.: Jon 3,1–10
 Ž 51(50),3–4.12–13.18–19
 Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)
 Ev.: Lk 11,29–32

Čtvrtek 22. 2. – svátek Stolce

sv. Petra
 1. čt.: 1 Petr 5,1–4
 Ž 23(22),1–3.4.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
 Ev.: Mt 16,13–19

Pátek 23. 2. – připomínka

sv. Polykarpa
 1. čt.: Ez 18,21–28
 Ž 130(129),1–2.3–4ab.4c–6.7–8
 Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?*)
 Ev.: Mt 5,20–26

Sobota 24. 2. – ferie

1. čt.: Dt 26,16–19
 Ž 119(118),1–2.4–5.7–8
 Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*)
 Ev.: Mt 5,43–48

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

ŽIVOTOPIS BLAHOŠLAVENÉHO - VHODNÉ PRO DĚTI

**CARLO NA DÁLNICI DO NEBE • PŘÍBĚH
BLAHOŠLAVENÉHO CARLA ACUTISE**
Marianna Čaučíková • Ze slovenštiny přeložil
Marian Zajíček • Odpovědná redaktorka Danka
Jacečková

Každý z nás má v zásobě hodně otázek o Bohu, na které by chtěl znát odpovědi. Měl je i Carlo Acutis, italský kluk, jenž zemřel ve věku 15 let a nedávno byl blahorečen. Carlo měl rád všechny lidi, nezištně jim pomáhal a nadevše miloval Boha. Tajemství Eucharistie jej oslovovalo natolik, že zmapoval všechny známé eucharistické zázraky, které se ve světě udály, a připravil stejnojmennou internetovou stránku a také výstavu, která navštívila pět kontinentů. Carlův příběh svědčí o tom, že i na pohled prostý život se může stát „dálnicí do nebe“.

TV LUX, s.r.o. • Brož., 165x238 mm, 32 stran, 179 Kč

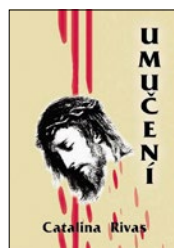
PRO DOBU POSTNÍ I VELIKONOČNÍ

NOVÉ SRDCE, NOVÝ ŽIVOT • OBČERSTVENÍ PRO DUŠI NA DOBU POSTNÍ A VELIKONOČNÍ

Angelo Scarano • Odpovědná redaktorka Kristína Veselá

Průvodce postní a velikonoční dobou – od Popelčiny středy až po slavnost Soslání Ducha Svatého – obsahuje stručný výklad biblických textů na daný den a podněty k využití Božího slova v našem životě. Postní doba nás zve a burcuje k obrácení. V době velikonoční je posilována naše víra ve Vzkříšeného a odhalují se nám různé aspekty nového života přijatého ve křtu. Kniha umožňuje intenzivněji prožívat těsné sepětí mezi liturgickým slavením, hlubokým tajemstvím Velikonoc a naší konkrétní situací.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti
KatMedia, s. r. o. • Brož., A5, 312 stran, 399 Kč

UMUČENÍ

Catalina Rivas • Z angličtiny přeložila
Mgr. Radmila Válková

Bolivijská mystička Catalina Rivas byla v první polovině 90. let 20. století vyvolena samotným Ježíšem, aby skrze ni předával světu svá poselství lásky a milosrdenství – a ona zapisuje to, co jí Ježíš diktuje. Všechny její zápisky byly shromážděny do osmi knih, které obdržely 2. dubna 1998 imprimatur arcibiskupa v Cochabambě, Mons. Reného Fernandez Apazy. Od roku 1994 je Catalina Rivas nositelkou stigmat. Brožura obsahuje Ježíšovo poselství o jeho výkupném utrpení od poslední večeře až po zmrtvýchvstání. Následuje krátké vyznání, diktované Bohem Otcem, o nekonečné Lásce k Synu. Na závěr jsou připojena slova Svaté Matky, ve kterých je vyliče- no utrpení Panny Marie.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání
Brož., A5, 64 stran, 67 Kč

HOŘKÉ UMUČENÍ PÁNA NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA

Anna Kateřina Emmerichová • Podle vidění augustiniánky
z Dülmenu zapsal a nástinem života této omilostněné řeholnice
doplnil Clemens Brentano • Doslov Arnold Guillet • Přeložil
Petr Janšta • Ilustrace – rytiny G. Doré

Předlohou pro toto vydání díla Anny Kateřiny Emmerichové, blahoslavené v r. 2004, byla nová edice nakladatelství Christiana-Verlag, Stein am Rhein. Brentanův životopis Anny Kateřiny i jeho zdrženlivě vysvětlující vstupy do proudu vyprávění dokreslují autenticitu úžasného dění v pozemské i nehmotné realitě.

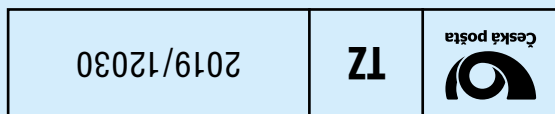
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Váz., 135x205 mm, 432 stran, 395 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením. Schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz). Týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz). Povolene SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.